

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

280

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr. sc. Ivice Kujundžića, predsjednika vijeća, Eveline Čolović Tomić i Senke Orlić Zaninović, članova vijeća, te više sudske savjetnice Marine Zagorec, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojeg zastupa opunomoćenica Martina Dragičević, voditeljica Odsjeka za regularne poslove i tržišno natjecanje, protiv rješenja tuženika Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije (danas: Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti), Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, klasa: UP/I-344-07/16-01/06, urbroj: 376-04-16-6 od 7. ožujka 2016., uz sudjelovanje zainteresirane osobe Metronet telekomunikacije d.d. za telekomunikacijske usluge, Zagreb, Ulica grada Vukovara 269/d, kojeg zastupa opunomoćenica Senka Erslan, radi inspekcijskog nadzora nad trgovačkim društvom Hrvatski Telekom d.d., u sjednici vijeća održanoj 1. prosinca 2016.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-07/16-01/06, urbroj: 376-04-16-6 od 7. ožujka 2016.

II. Ova presuda objavit će se u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog tijela pod točkom 1. izreke utvrđuje se da trgovačko društvo Hrvatski Telekom d.d., Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, nije postupio po članku 23. stavku 7. Pravilnika o prenosivosti broja (»Narodne novine«, broj 24/15.), jer nije u cijelosti isplatilo trgovačkom društvu Metronet telekomunikacije d.d., Ulica grada Vukovara 269/d, Zagreb, OIB: 23269006802, naknadu za nepravovremeni prijenos brojeva 38513010214, 38513010215, 38513010221, 38513010210 i 38513027163. Točkom 2. nalaže se trgovačkom društvu Hrvatski Telekom d.d., da trgovačkomd društvu Metronet telekomunikacije d.d., Ulica grada Vukovara 269/d, Zagreb, u roku od 8 dana isplati neisplaćeni dio naknade za nepravovremeni prijenos brojeva iz točke 1. ovog rješenja u iznosu od dvije stotine (200,00 kn).

Tužitelj u tužbi protiv osporenog rješenja navodi da isto pobija sukladno članku 24. stavku 1. Zakona o upravnim sporovima (»Narodne novine«, broj 20/10., 143/12. i 152/14.) i to zbog pogrešne primjene propisa. Navodi da je tuženik temeljem prijave trgovačkog društva Metronet telekomunikacije d.d., Ulica grada Vukovara 269 dana 27. siječnja 2016. godine pokrenuo postupak inspekcijskog nadzora nad tužiteljem zbog provjere postupanja po članku 23. stavku 6. i 7. Pravilnika o prenosivosti broja (»Narodne novine«, broj 24/15.) i stručnom mišljenju tuženika, Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti od 14. srpnja 2015. U prilog svojim navodima, Metronet je dostavio tuženiku dopis – zahtjev za naknadu zbog nepravovremenog prijenosa broja koji je 8. siječnja 2016. uputio tužitelju, kojem je priložio ispis iz CABP Baze te očitovanje tužitelja na predmetni zahtjev Metroneta. Budući da se tužitelj očitovao Metronetu kako smatra da se odredbe članka 23. stavka 7. Pravilnika imaju primjenjivati na način da se isplaćuje naknada po zahtjevu, jer se nigdje u predmetnom stavku izričito ne navodi da se naknada isplaćuje po broju, Metronet je podnio prijavu inspektoru elektroničkih komunikacija. Slijedom navedenog, tuženik je pozvao tužitelja da se očituje na navode Metroneta u roku od osam dana od dana primitka dopisa. Tužitelj se na navode Metroneta očitovao u dva navrata, 2. veljače 2016. i 22. veljače 2016. godine. U tužbi, tužitelj se poziva na odredbu članka 23. stavka 7. Pravilnika navodeći da iz iste nedvojbeno proizlazi da se naknada za nepravovremeni prijenos broja isplaćuje po zahtjevu, a ne po broju. Osim toga, navodi da do 1. svibnja 2015., bilo je nedvojbeno podzakonskim aktom utvrđeno da se naknada za nepravovremeni prijenos broja u iznosu od 10,00 kn za svaki započeti sat nepravovremenog prijenosa broja krajnjem korisniku i primatelju broja isplaćuje po broju. Također, navodi da tuženik nije siguran u tumačenje primjene odredbe članka 23. stavka 7. Pravilnika, o čemu govori stručno mišljenje u kojem tuženik zaključno navodi: »kako je primjenu Pravilnika dužno promatrati ovisno o okolnostima konkretnog slučaja, slijedom čega ovo stručno mišljenje ne prejudicira konačnu odluku o bilo kakvom sporu u svezi s